

Posudek na diplomovou práci Věry Opatové: "Phylogeographic patterns of spider species complex *Dysdera erythrina*."

Práce vznikla převážně na pracovišti university v Barceloně pod vedením dr. Arnedu a reflektuje aktuální problém i akcelerující molekulární přístup v arachnologii. Kombinuje molekulární metodiku s diskusí biogeografickou, ale také ekologickou a v neposlední řadě i s problematikou potravní biologie. Modelem se stala skupina pavouků poněkud výjimečná jak morfologicky (zejména počtem očí), tak z hlediska potravní biologie. Studie tak může představovat i model pro další skupiny pavouků.

Práce má dobrou formální stavbu. V úvodu autorka diskutuje vymezení druhu z různých hledisek, do diskuse zapojuje i již zmíněnou potravní specializaci. Ta, přes zdánlivější tak úzkou vlastní specializaci na suchozemské stejnonožce se dále štěpí na tři způsoby překonání pasivního odporu kořisti a s tím souvisejícího aspektu morfologicko-etologického. Velmi důkladně probírá autorka i aspekt historický, tedy období a změn klimatu, kterými prošel vývoj fauny včetně modelové skupiny. Toto vše pak směřuje k radiaci a refugii druhů. Při předpokládané úloze Mediteránu jako jednoho z center považuji tuto kapitulu za velmi významnou i pro další studium předložené práce. Z přehledu vyzařuje účelná selekce zdrojů, které pokrývají problematiku ve velké šíři, ale nezahlcují čtenáře kvantitativně.

Cíle si stanovuje autorka pregnantně vzhledem k perspektivě používaných metod. Kapitola metodická pak představuje nejen dobře a concizně zvládnutou část práce, ale zejména, a to by mělo být pravidlem nejen u diplomových prací, v podstatě návod pro další studie daného tématu. Materiál dostačuje, jeho zdroje pokrývají dost velké území.

Výsledky autorka představuje opět velmi hutně, přehledně, bez zbytečného slovního balastu. K tomu ji dopomáhá i patřičné využití tabulek a grafů, které, a opět se jedná o požadavek na moderní práce, nezduvojuje text a naopak.

Diskuse má velmi realistický ráz. Autorka se nepouští do zbytečných spekulací a zakládá celou rozpravu na vlastních výsledcích v konfrontaci s literárními údaji. Značnou váhu zde dostává právě srovnání výsledků dosažených molekulární metodikou a aspektu historického a biogeografického. Čtenáře, byť v daném oboru a danými metodikami nepracujícího, zaujmou například úvahy o chromozómových rasách, jakož i nezávislých liniích vývoje v rámci druhu při dané distribuci.

Závěr pak přehledně a úsporně shrnuje celou práci.

Seznam literatury obsahuje, jak patrně z úvodní kapitoly, dostatečné množství prací potřebných k zvládnutí problematiky a jejímu prodiskutování.

Celá práce působí dojmem připraveného rukopisu pro publikaci.

Práci je napsána velmi čistě, s naprostým minimem překlepů. Úroveň jazyka, tedy angličtiny, nebudu posuzovat nejspíš Angličanem, a vycházím při tom z tvrzení svých kanadských přátel, že anglicky nehovoří nikdo (tedy včetně Američanů, Kanaďanů a pod.) kromě vlastních Angličanů.

Závěr: Předložená práce podává velmi kvalitní obraz vymezení druhu ve skupině druhů rodu *Dysdera* budovaným na znacích molekulárních a v konfrontaci s fakty biogeografickými, historickými, ekologickými a potravně biologickými. Autorka prokázala svoji schopnost vědecké práce a následně pak i schopnost syntetizovat získané výsledky. Navrhují proto komisi pro SZZ ji přijmout jako velmi kvalitní elaborát.

Prof. RNDr. Jaroslav Smrž, CSc.
vedoucí práce

Praha, 16.5.2008